

Kerék Imre

SZAPPHO SZERELMES ÉNEKE

átírás

Úgy vélem kedves, hogy az istenekhez
mérhető a férfi, ki oly szerencsés,
hogy közelről egyre csudálhat s hallja
mézízű hangod,

s hallja, mintha röpke madárka-trillát:
gyöngyként csillámló kacagásod: én ha
látlak, szívem torkomat elszorítja,
nyelni se bírok;

hangom csak félszeg dadogás, a nyelvem
megbénul és a szemem elhomálylik,
s tarkótól talpig beborítja bőrom
fürge futótűz;

s mintha dobhártyám hasogatva, zajgó
harcis lárma zendül egész valómban;
s mint az őszi fű, színem elfakul már,
vért veritékzem.

Túrni kell mindezt, ha ez így van, úgyis,
bízva többit a kegyes istenekre!
S várom, mit rám rónak a szörnyű Párkák. –
Meghalok érted.

Somogy, 2018/3.